TEN ROOMS OF THE MIND
LUCID MADNESS
Vision

GILLETTE सजग वेडेपणा

दृष्टी

मनाच्या दहा खोल्या

एक घर असे आहे ज्यात आपण प्रत्येक जण राहतो, ते कधीही न निवडता.

त्याला पत्ता नाही. ते कोणत्याही नकाशावर दिसत नाही. तरीही आपण खऱ्या अर्थाने राहिलेल्या कोणत्याही जागेपेक्षा ते आपल्याला अधिक चांगले माहीत असते. आत दहा दारे आहेत.

काही दारे आपण नकळत रोज उघडतो.

इतर दारे आपण कुलूपबंद ठेवतो, जणू त्यांचा आपल्याशी काहीच संबंध नाही असे दाखवत.

आणि मग अशा खोल्या आहेत ज्या आपण स्वतः बांधल्या नाहीत, तरीही कशा कोण जाणे, आपण त्या आपल्या आत वाहून नेतोच. हा काही सिद्धांत नाही.

हे फळीवर धूळ खात पडलेले मानसशास्त्राचे पुस्तक नाही.

ही एका माणसाची कहाणी आहे, जो या दहा खोल्यांमधून एकेक करून गेला, अनेकदा आपण कुठे आहोत हे न कळताच, आणि जो आता, खांद्यावर आणखी काही वर्षे घेऊन, त्याने त्या जशा अनुभवल्या तशाच त्यांचे वर्णन करण्याचा प्रयत्न करतो आहे.

दहा दारे.

मी ती सगळी उघडली.

काही कुतूहलाने.

काही नाइलाजाने.

काही तेव्हाच, जेव्हा मागे फिरायला आधीच खूप उशीर झाला होता.

या खोल्या तुम्हाला ओळखीच्या वाटत असतील, तर त्या माझी कहाणी सांगतात म्हणून नव्हे.

तर कारण, कुठेतरी खोल आत, त्या तुमचीही कहाणी सांगतात.

Ferdinando

सजग वेडेपणा — दृष्टी

एक प्रदेश असा आहे जो फार थोडे लोक ओळखतात.

तो गोंधळ आणि स्पष्टता यांच्या मध्ये आहे.

जखम आणि समज यांच्या मध्ये.

कोसळणे आणि पुनर्जन्म यांच्या मध्ये.

मी त्याला सजग वेडेपणा म्हणतो.

तिथे दुवे दिसू लागतात.

मुखवटे गळून पडतात.

तपशील बोलू लागतात.

हे समजावून सांगणे कठीण आहे.

ज्यांनी तो कधी अनुभवला नाही, ते त्याला गोंधळ समजतात.

खरे तर, तो त्याच्या उलट आहे.

तो स्पष्टतेचा अतिरेक आहे.

एकाच वेळी पाहिलेले खूप जास्त वास्तव.

जे सजग वेडेपणात जगतात, ते हरवलेले नसतात.

ते फक्त अशा जागांमधून प्रवास करत असतात, जिथे इतर अजून पोहोचलेले नाहीत.

एकदा आम्ही अशा एका ग्राहकाकडे गेलो, जो कधीच वेळेवर पैसे देत नसे.

त्याच्या उशिरांमुळे तो सतत थकबाकीदार खात्यांच्या यादीत परत येत असे.

अगदी क्रेडिट मॅनेजरलाही यात लक्ष घालावे लागले.

तो Milan हून आला होता.

अधिक विश्लेषक.

अधिक तर्कशुद्ध.

कमी भावनिक.

तरीही ग्राहक ऐकायला तयार नव्हता.

वेळ गेला.

एके दिवशी मी त्याला पुन्हा भेटलो.

मी म्हणालो:

“अभिनंदन. तुमचे नाव आता थकबाकीदारांच्या यादीत नाही. शेवटी तुम्ही सगळ्यांसारखे झालात.”

त्याने माझ्याकडे पाहिले.

हसला.

आणि उत्तर दिले:

“माझ्या प्रिय मित्रा, पुन्हा बघ. तुला मी दिसलो नाही, याचा अर्थ मी तिथे नाही असा होत नाही.”

त्या क्षणी मला काहीतरी समजले.

सजग वेडेपणा म्हणजे जे अस्तित्वात नाही ते पाहणे नव्हे.

तर जे अस्तित्वात आहे ते पाहणे, जेव्हा बाकी सगळे दुसरीकडेच पाहत असतात.

Ferdinando